

Jungtinių Amerikos Valstybių Lietuvių Bendruomenė, Kolorado Apylinkė
The Colorado Chapter of the Lithuanian-American Community of U.S.A., Inc.

Žywnys

Ruduo 39-ji metai nr. 4

2009

Fall, vol. 39 no. 4

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ - LIETUVIAIS NORIME IR BŪTI!

Žywnys is the official award-winning newsletter of the Lithuanian-American Community, (LAC), Colorado Chapter and is published quarterly. Žywnys is mailed to current LAC members.

Žywnys Staff

Editor
Rimas Bulota sbulota@earthlink.net
Graphic Designer
Val Kalėda vkaleda@comcast.net

Denver LAC Officers

Pirmininkas/President
Romualdas Zableckas 970-310-3170
romas@coloradolithuanians.org

Vicepirmininkas/Vice President
Narimantas Gruzdis 970-310-4823
naras23@comcast.net

Sekretorius/Secretary
Rimas Bulota 303-770-6687
sbulota@earthlink.net

Iždininkas/Treasurer
Rytis Prekeris 720-870-9119
rytis.prekeris@uchsc.edu

Mokyklos Direktorė/School Principal
Rita Ančeravičienė 720-289-5615
ausriukas25@hotmail.com

Mokyklos Atstovė/School Representative
Ausma Skublickienė

Jaunimo Reikalai/Youth Affairs
Simonas Lukošius
mimashator@hotmail.com

Padėjėja/Assistant
Eglė Kazakauskaitė-Wilson
ekazakauskaitė@yahoo.com

Kultūrinė Veikla-Cultural Affairs
Rūta Cariov rcariov@yahoo.com

Annual LAC Dues:

Family: \$20.00; Single, Retired Family,
Retired Single or Student: \$12.50
Paid membership includes: Discounts to
functions, information on LAC activities
and translation services. Please make
checks for dues payable to the **Lithuanian
American Community** and mail to:

LAC treasurer:
Rytis Prekeris
16733 E. Prentice Circle
Centennial, CO 80015

All other LAC mail:

LAC - Colorado Chapter
c/o Romualdas Zableckas
918 Hawk Drive
Evans, CO 80620

WEBSITE
www.coloradolithuanians.org

Pirmininko Žodis

Sveiki visi!

Na štai, atėjo laikas sekančiam „Žywniui.“ Nuo praeito mūsų laikraštuko leidinio atlikta nemažai svarbių reikalų. Svarbiausias iš jų – rugsėjo 25, 26 ir 27 dienomis Denveryje vyko XIX-as Jungtinių Amerikos Valstijų Amerikos Lietuvių Bendruomenės Tarybos suvažiavimas, kurio organizacinį komitetą sudarė vien tik Kolorado LB valdybos nariai. Šis suvažiavimas padėjo mums išplatinti žinias apie Kolorado LB veiklą po visas kitas JAV Lietuvių bendruomenes. Susilaukėme daug teigiamų atgarsių.

Turėjome ir kasmetinį lietuviško alaus ragavimo balių pas Kalėdas. Kaip visada, didelis ačiū Kalėdų šeimai. Buvo malonu pamatyti naujus veidus. Aš tiesiog džiaugiuosi tais žmonėmis, kurie susiranda mūsų bendruomenę internete, pasiskaito apie ateinančius renginius, aktyviai juose dalyvauja. Tuo pačiu, niekaip nesuprantu, kad yra nemažai Kolorado gyvenančių lietuvių, kurie pastoviai „nieko nežino“ ir kuriuos reikia tiesiog „tempti už ausų“. Tikiuosi, naujai atvykę lietuviai parodė visiems gerą aktyvaus lietuvių pavyzdį.

Buvo surengta ir lietuviško sūrio darymo pamoka, kuri visiems susirinkusiems labai patiko. Ačiū Ritai už organizacinį darbą ir Irenai Urbonienei už pamoką.

Dar vienas didelis atliktas darbas: atnaujinta mūsų CO LB duomenų bazė. Na čia labai šauniai pasidaravo mūsų bendruomenės veteranai Aleksas Špokas ir Stasys Mickus. Šie šaunūs vyrai kelias dienas skambino telefonais žmonėms, kurių elektroninio pašto adresų mes neturėjome.

President's Message

Greetings to all!

It's time for our next issue of Žywnys. A lot has been accomplished since our last newsletter came out. The most significant of these was the 19th Symposium of the LAC Senior Board of Directors held in Denver on September 25, 26 and 27 whose organizing committee was made up entirely of board members of the Colorado Chapter of the LAC. This gathering helped spread the word about our activity throughout all the other Lithuanian Communities in the USA. We've received a great deal of complimentary feedback.

We had our annual beer tasting get-together at the Kalėda's house. As always, a special thanks to the Kalėda family. It was nice to see some new faces. I am simply delighted by those people who find our community on the internet, read up on upcoming events and actively participate. At the same time, I just don't understand how there can be so many Lithuanians living in Colorado who, "don't know anything" and need to be "dragged by the ears." I hope that these newly arrived Lithuanians gave a good example of a good active Lithuanian.

We had a Lithuanian cheese making lesson that was enjoyed by all who attended. Thanks to Rita for her efforts at organizing it and Irena Urbonas for the lesson itself.

One other major accomplishment: updating our CO LAC database. Two of our community veterans, Alex Špokas and Stan Mickus, really came through for us on this project. These gallant gentlemen spent several days calling people on the phone whose email addresses we didn't have on file.

Štai rezultatai:

24 – įsijungė balso atsakovas (reiks dar skambinti)

1 – paprašė išbraukti iš sąrašo

21 – davė savo elektroninį paštą

25 – telefonai išjungti arba pasikeitę

5 – mirę

5 – išvykę iš Kolorado

Keletas žmonių paprašė siųsti jiems „Žynį“. Jie, matyt, nesuprato, jog laikraščio siuntimas ir leidimas kainuoja ir jį gauna tik tie adresatai, kurie yra sumokėję solidarumo mokesį. Savo verslus Kolorade turintys nariai nėra linkę talpinti „Žynyje“ savo reklamų, todėl mūsų laikraštį siųsti galime tik jį palaikantiems bendruomenės nariams. Ačiū Aleksui ir Stasiui už padarytą didelį darbą. Aš visus pakeitimus jau suvedžiau į kompiuterį ir elektroninį paštą turinčių žmonių skaičius Kolorade išaugo iki 268! Kad bent pusė iš jų pasirodytų renginiuose, tai mūsų bendruomenės biudžetas pasitaisytų daug greičiau už Amerikos ekonominę padėtį.

„Kolorado vabalai“ garsino mūsų bendruomenę ir Vakarų ir Rytų pakrantėse: mes koncertavome Los Angeles ir Orlando Lietuvių dienose. Pamatėme ten, kaip tvarkosi kitos bendruomenės, pasisėmėme patirties. Kol įspūdžiai iš kelionių yra neataušę, norėjau paskelbti Kolorado Lietuvių Bendruomenės logo konkursą. Daug bendruomenių turi savo logo. Mes šį logo būtinai patalpintume mūsų žiniavinyje ir ant bendruomenės plakato, kurį jau pernai įsigijome. Noriu paraginti mūsų jaunimą, kurie mėgsta dirbti su kompiuteriu, aktyviai įsitraukti į šį darbą. Neimkite iš tėvų pavyzdžio – nesuamankintė! Kai išsirinksite savo logo, pasigaminsime ir naujus bendruomenės lipdukus, kuriuos galėsime prisiklijuoti ant savo mašinų! Prieš keliolika metų gražus CO LB lipdukas jau buvo sukurtas mūsų vietinių dailininkų, tik jis buvo labai didelis, todėl niekas jo ant mašinos nenorėjo klijuoti...

Ir paskutinis pasiūlymas... Lietuvių dienose matėme, kaip bendruomenės tvarkosi su maistu. Pas juos puikiai veikia „catering“ sistema. Tačiau, dar kartą siūlau kam nors iš bendruomenės narių užsiimti šiuo verslu. Sistema veikia taip: kiekviename didesniame renginyje šeimininkės pardavinėja lietuvišką maistą ir susirenka sau pinigus, kokia 10% nuo pelno įnešdami į bendruomenės biudžetą. Visi lieka patenkinti: ir žmonės gavę lietuviško maisto, ir bendruomenės valdyba, surinkusi pinigų, ir pačios šeimininkės.

Na, su Gyčio Paškevičiaus koncertu mums nepasisekė. Visi pasijautė, kad dainininkas paprasčiausiai numojo ranka į Denverį. Aišku, užkimes balsas, tai yra labai blogai, bet nepasirodymas prižadėtam koncerte – dar blogiau. Gavau daug pikty laiškų perduodančių „linkėjimus“ Gyčiui ir organizatoriams – Show Centrui. Po tokių atsiliepimų aš į Denverį jau nerizikuočiau važiuoti...

Dėkojame Joe Railai už puikų krupniką. Tas, kas atvykote į šokių vakarą su „Kolorado vabalais“ (vietoje Gyčio Paškevičiaus koncerto), tas įsitikinsite, jog Joe yra tikras Krupniko meistras! Gaila tik, kad nedaug „mokinių“ susirinko – daugiau buvo „ragautojų“ po pamokos. Noriu dar kartą visiems priminti, jog atsinešti ir vartoti savo alkoholių Eagles salėje yra draudžiama. Dar viena pastaba – ir mums daugiau nebeis ruošti čia renginių. Kur mes dėsimės, kai ši salė bus iš mūsų atimta?

Žiema užklupo mus gana netikėtai. Per pora dienų privertė sniego viršijant visas mėnesines ribas. Keliai ir šaligatviai kartais būna slidūs. Būkite atsargūs! Iki sekančių susitikimų! —Romas Zableckas

Here are the results:

24 had their answering service respond (we'll have to call again)

1 asked to be removed from our list

21 gave their email address

25 phone numbers were either disconnected or had changed

5 were deceased

5 had left Colorado.

Several people asked to have a copy of Žynys sent to them. Apparently they didn't understand that printing and mailing cost money and that only those who pay their membership dues receive copies of our newsletter. Members who own a business in Colorado aren't likely to take out an ad in Žynys, so we can only send it to those community members who support it. Kudos to Alex and Stan for their outstanding work on this big job. I incorporated all of these changes in my computer and our list of members in Colorado with email addresses has grown to 268! Now if even half of those would show up at our events, our community's budget would right itself much more quickly than the American economy.

The Colorado Beetles made a name for our community on both the East and West Coasts: we performed at Lithuanian Days in Los Angeles and Orlando. We saw how other communities manage their affairs and gained experience in the process. While our impressions of those trips haven't cooled off, I would like to declare a contest for creating a logo for the Colorado Chapter of the LAC. Many other communities have a logo. We would include this logo in our newsletter as well as our banner that we purchased last year. I'd like to encourage our youth, especially those who like to work on computers, to take an active role in this contest. Don't take after your parents – don't become couch potatoes! Once we select our logo, we'll print up stickers that we can affix to our cars. Several years ago some of our local artists came up with a very nice logo, only it was very big, so no one wanted to affix it to their vehicles.

One last suggestion: we saw how other communities deal with food during Lithuanian Days. A catering system works extremely well for them. And so once again I'd like to see someone in our community get involved in this business. The system works like this: the hostesses sell Lithuanian food at all major events with 10% of the profits going to the community budget. Everyone comes away happy: the people having enjoyed Lithuanian food, the community board having collected the money and the hostesses.

Well, we had no success with the Gytis Paškevičius concert. Everyone felt that the singer simply snubbed Denver. Obviously, laryngitis is very bad in and of itself, but just not showing up at a prearranged concert is even worse. I received many angry messages with “regards” to Gytis and the organizers – the Show Center. After getting such responses, I wouldn't want to risk coming to Denver.

Thanks to Joe Raila for some excellent krupnikas. Those of you who came to the dance featuring the Colorado Beetles (in place of the Gytis Paškevičius concert) were convinced that Joe is truly a master in the art of making krupnikas! It's just too bad that there weren't many students – there were more tasters after the lesson. I also want to remind everyone once again that bringing or consuming your own alcoholic beverages at the Eagles Hall is prohibited. One more infraction and they won't let us use their hall anymore. Where shall we go once that hall is taken away from us?

Winter came upon us rather unexpectedly. In just a few days enough snow fell to exceed all monthly limits. Be careful! —Romas Zableckas

XIX-as JAV Amerikos Lietuvių Bendruomenės Tarybos suvažiavimas Denveryje

Matote koks ilgas yra mūsų bendruomenės oficialus pavadinimas! Šiuo kreipiniu šį straipsnį pradėjau ne šiaip sau. Nors CO LB egzistuoja jau daugelį metų ir „Rūtos“ šokėjų dėka apie CO LB yra girdėję jau ne vien lietuviai Amerikoje, tačiau šiemet mums yra ypatingi metai, kurie išgarsino mūsų bendruomenę tarp visų JAV LB apylinkių ir apygardų. Denveris šiemet tapo visų JAV LB lyderių susibūrimo vieta. Šių metų rugsėjo 25, 26 ir 27 dienomis čia vyko XIX-as Jungtinių Amerikos Valstijų Amerikos Lietuvių Bendruomenės Tarybos suvažiavimas.

Kadangi šiemet man teko bendrauti su daugelio apylinkių ir apygardų pirmininkais, prieš suvažiavimą girdėjau ir nemažai skeptiškų nuomonių: atseit, mes neturime patirties panašių renginių organizavime ir t.t. Kad patirties neturėjome – tai tiesa, todėl ir stengėmės padaryti viską, ką galėjome. Ir, pasirodo, padarėme labai neblogai, nes visi suvažiavimo delegatai išvyko namo patenkinti ir su gera nuotaika.

Paruošiamąjį darbą pradėome jau kovo mėnesį, kai suvažiavimą buvo pasiūlyta suruošti Vidurio-Vakarų Amerikos dalyje. Mūsų bendruomenės taryba iš karto sudarė organizacinį komitetą, pradėjo ieškoti viešbučio suvažiavimui ir ruošti sąmatą. Organizacinį komitetą iš pradžių sudarė visa bendruomenės valdyba ir Cecelia Lankutis, tačiau proceso eigoje, ne visi galėjo iki galo sudalyvauti. Taigi, likome penkiese: aš, Rytis, Ausma, Rita ir Narimantas. Kainų pasiūlymų kovą laimėjo Ausmos surastas Marriott viešbutis prie oro uosto. Jei ne gauta nepaprastai gera viešbučio kaina, tai suvažiavimui Denveryje įvykti nebūtų buvę jokių galimybių.

Keletą mėnesių vyko visų smulkmenų aptarinėjimas ir kontrakto sudarinėjimas. Kai jau kontrakto pasirašymas priartėjo prie realios datos, atsirado problema su kredito gavimu. Mat mūsų bendruomenės sąskaita tokių didelių pinigų, reikalingų išlaidoms padengti, niekad nėra mačiusi ir įrodyti, jog esame rimta organizacija, nebuvo lengva.

Visų registracijos anketų, kvietimų ir kitų dokumentų sudaryme daug padėjo tuometinė JAV LB Tarybos pirmininkė Danguolė Navickienė. Savo elektroninio pašto dėžutėje prieš pat suvažiavimą suskaičiavau virš 200 laiškų, kurie daugiausiai buvo iš susirašinėjimų su ponia Danguole!

Suvažiavimo metu nuotaika buvo tikrai pakili. Ne dažnai Amerikoje pasitaiko susitikti tiek daug žymių Amerikos lietuvių vienoje vietoje! Nors pačios suvažiavimo eigos sekti ne visada turėjome laiko, tačiau karts nuo karto pro duris galvas įkišdavome ir mes. Girdėjome, kaip ten aktyviai buvo svarstomi visiems Amerikos lietuviams opūs klausimai.

Per susipažinimo vakarą, penktadienį, visiems suvažiavimo delegatams buvo atskleista tik truputis mūsų „Kolorado vabalų“ sugebėjimų, tad visi svečiai nekantriai laukė šeštadienio banketo. Į banketą buvo kviečiami ir mūsų bendruomenės nariai. Jų susirinko apie 20. Visi smagiai linksminosi iki tol, kol viešbučio šeimininkai jau pradėjo prašyti nutraukti muziką ir užtraukti dainą „Namo namo, sveteliai, namo.“

Naktis iš šeštadienio į sekmadienį buvo labai trumpa... Pabaigus pramogininkų (entertainers) darbą ir vos pamiegojus 3 valandas, reikėjo greit sugrįžti į suvažiavimo šeimininkų

Nukelta į 4 psl

The 19th Symposium of the Lithuanian-American Community Board of Directors in Denver

See how long the official title of our community is! I'm not just starting this article with that reference. Although the Colorado Lithuanian Community has existed for many years now and thanks to the "Rūta" folk dance group even non-Lithuanians throughout the United States have heard of us, this year has been especially significant in that it brought fame to us among all regions and chapters of the Lithuanian-American Community. This year Denver served as the meeting site for the entire top brass of the LAC. On September 25, 26 and 27 of this year, the 19th symposium of the LAC Board of Directors took place here.

Since I happened to meet with the presidents of many regions and chapters this year, I heard a number of skeptical opinions before the symposium: that is, we have no experience in organizing similar events, etc. That we had no experience was true, so we made every effort to do everything we could. And it appears we didn't do too badly because all the delegates who attended left for home content and in a good mood.

Preparations began in March, when it was suggested the symposium be held in the Midwest Crossroads region. Our community immediately formed an organizing committee, began searching for a hotel to host the event and prepared an estimate. At first the organizing committee comprised the entire board along with Cecelia Lankutis; however, during the course of the process, not everyone was able to take part until the end. And so five of us remained: myself, Rytis, Ausma, Rita and Narimantas. The bidding contest was won by the Airport Marriott that Ausma found. Had it not been for an exceptional hotel deal, there would have been no possibility for the symposium to be held in Denver.

Over the course of several months, small details were worked out and a contract drawn up. As the date for the contract signing drew near, another problem surfaced concerning credit acquisition. You see, our community's account has never seen expenses to cover costs of this magnitude and it wasn't easy to prove that we are a serious organization.

Danguolė Navickienė, then-president of the LAC Senior Board of Directors, greatly helped with registration forms, invitations and other documents. Just before the symposium, I counted over 200 emails in my inbox, most of which were from Danguolė!

The mood during the symposium was very good. It's not very often that one gets to meet so many distinguished Lithuanians in one place in the United States! Although we didn't always have time to follow what was going on during the symposium, from time to time we managed to poke our noses through the doors. We heard sore subjects among American Lithuanians being fervently discussed.

During the get-together on Friday night, the delegates received a small sampling of our "Colorado Beetles" capabilities so that everyone anxiously awaited the banquet on Saturday evening. Our community members were invited to this banquet. Around 20 people turned out. Everyone enjoyed themselves until the hotel staff started asking us to stop the music and strike up "Home, Home, Dear Guests, Home."

It was a very short night from Saturday to Sunday. Having finished our entertainer's job and with only three hours of sleep, we had to quickly return to our duties as hosts of the symposium.

Continued on page 4

JAV AMERIKOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS atkelta nuo 3 pusl. pareigas. Gerai, kad sekmadienio dienotvarkė buvo neilga ir po pietų suvažiavimas jau užbaiginėjo rezolucijų bei nutarimų sudarinėjimus.

XIX JAV LB Tarybos suvažiavimas baigė savo darbą 3 val. po pietų giesme „Lietuva brangi“. Visi išsiskirstė negreitai. Kai kas dar pasiliko kelias dienas Denveryje. Juk pas mus Kolorade daugelis lankėsi pirmą kartą. Suvažiavimo metu, kai kurie delegatai taip intensyviai dirbo, ir jie patys prisipažino, jog nebuvo nė karto išėję iš viešbučio. Šiems darbštuoliams pamatyti saulę buvo tikrai malonu, juolab, kad Kolorado oras tą savaitgalį buvo tiesiog kaip „pagal užsakymą“.

Pabaigai, dėkoju visam organizaciniam komitetui už šaunų darbą. Dėkoju ir visiems suvažiavimo dalyviams bei svečiams, kurie negailėjo mums, organizatoriams, gerų žodžių. Negaliu nepaminėti ir šaunaus Marriott viešbučio personalo, kurie viską suderino puikiai ir kurie taip skaniai visus maitino. CO Lietuvių Bendruomenės vardu dėkoju ir Denverio merui John Hickenlooper už atsiųstą sveikinimą. Beje, ponas Hickenlooper rugsėjo mėnesį paskelbė Lietuvių mėnesiu Kolorade! Matote, kiek ši kartą susilaukėme puikių naujienų. Paskutinį šaukinį parašau angliškai: “We did it!” — Romualdas Zableckas

„Kolorado Vabalai“ plinta po visą Ameriką

Vos prieš metus rimtesnį pasirodymą surengė Ambasadoriaus Taurės 2008 uždarymo vakarėlyje, Washington D.C., mūsų „Kolorado vabalai“, atrodo, tuoj „išplis“ po visą Amerikos žemyną. Gal gera reklama, o gal geriausia – iš lūpų į lūpas, telefono perdavimo linija” padarė savo. Nors, kaip sakoma, savoj žemėj pranašu nebūsi, bet „vabalus“ jau žino ir laukia dauguma Š. Amerikos Lietuvių Bendruomenių! Per trumpą laiką teko koncertuoti tokiose didelėse bendruomenėse, kaip Chicago, IL, Cleveland, OH, Los Angeles, CA, Orlando, FL. Dvi paskutines keliones ir norėčiau trumpai aprašyti.

Spalio 3-5 dienomis Los Angeles, CA Lietuvių Bendruomenė rengė jau 23-ias Lietuvių Dienas. Organizacija ir žmonių aktyvumas sužavėjo mus. Organizatorių paskaičiavimais, šventėje apsilankė apie 4 tūkstančiai lietuvių ir kitų tautybių žmonių. Ir nors žmonės kalbėjo, kad šiais metais žmonių buvo mažiau nei visada, renginys savo gausumu (lyginant su mūsų bendruomenės lankomumu), atrodė įspūdingai. Stalai ir paviljonai lūžo nuo suvenyrų, skanėstų ir siūlomų paslaugų gausos.

Didžiulio susidomėjimo sulaukė gatvės krepšinio 3 prieš 3 turnyras. Juk lietuviai be krepšinio, kaip be alaus! Keista, kad į 2 metus iš eilės skelbtą pasiūlymą suburti krepšinio mėgėjus Kolorade atsilies tik ...2 žmonės. O juk su dviem žaidėjais daug neprižaisi!

Šventinės programos atvyko pažiūrėti net garsi mūsų tautietė- Hollywoodo žvaigždė-Rūta Kilmonytė-Lee! O šventinė programa, nors ir su pasikeitimais, buvo įvairi ir truko 2 dienas. Šventės programą „atidarė“ mažųjų šokėjų ansamblis, taip pat vaikučiai padainavo ir kelias žinomas daineles. Dėl vizų problemos į šventę negalėjo atvykti nauja, bet jau populiari folk-pop grupė iš Lietuvos „Kitava“, bei jau gerai abiejose vandenyno pusėse žinoma grupė „Inculto“. Tad šventės organizatoriams reikėjo pasukti galvas, kaip užpildyti atsiradusias spragas.

Luckily Sunday's agenda wasn't long and after lunch the resolution and decision making came to a close.

At 3:00 PM, the 19th symposium of the LAC Senior Board of Director's was concluded with the singing of "Lietuva Brangi" (Dear Lithuania). Everyone took their time parting company. Some stayed in Denver for a few days – after all, many of them were visiting Colorado for the first time. During the symposium, some of the delegates worked so feverishly that by their own admission they never even left the hotel. It was truly nice to see the sun for these industrious individuals mainly because the weather in Colorado that weekend was “made to order.”

In closing, I'd like to thank the entire organizing committee for a gallant job. I would also like to thank all the participants and guests who never failed to put in a good word for us organizers. I would be remiss if I didn't thank the Marriott Hotel staff who coordinated everything perfectly and fed us so sumptuously. On behalf of the Colorado Chapter of the LAC, I would like to thank Denver Mayor John Hickenlooper for his forwarded greeting. By the way, Mr. Hickenlooper proclaimed the month of September as Lithuanian Month in Colorado! See what wonderful news we received. I'll say my final exclamation in English: “We did it!” —Romualdas Zableckas

“Colorado Beetles” spreading throughout U. S.

Having put on a major performance during the closing Evening of the 2008 Ambassador's Cup in Washington, D.C. barely one year ago, it looked as if our “Colorado Beetles” would gain fame throughout the entire American continent. It may be good publicity, but the “word-of-mouth telephone line” was perhaps the best. Although it is said, you won't be a prophet in your own country, the “beetles” are now well-known and awaited by most of the North American Lithuanian Communities! In a short time, we have performed at such large communities as Chicago, Cleveland, Los Angeles and Orlando, FL. I'd like to talk about the last two trips.

On October 3-5, the Lithuanian-American Community of Los Angeles held their 23rd annual Lithuanian Days. We were fascinated by the organization and people's activity. By the organizers' estimates, around 4,000 people of Lithuanian descent and other nationalities attended the event. And even though people mentioned that there were fewer attendees than in years past, the attendance still seemed impressive (compared with the turnout at our community events). The tables and pavilions were sagging from all the souvenirs, delicacies and generous services being offered.

A three-on-three street basketball tournament drew considerable interest. Why, Lithuanians without basketball would be the same as being without beer! It's strange that an ad that ran for two years seeking to bring together basketball enthusiasts in Colorado received only...two replies. You won't get very far with only two players.

The festival program was attended by fellow Lithuanian and Hollywood star, Rūta Lee-Kilmonis. And although the program itself underwent some changes, it was varied and lasted two days. An ensemble of young dancers opened the program, and the children sang a few well-known songs as well. Due to visa problems, Kitava, a relatively new but already popular folk-pop group from Lithuania, could not participate, nor could Inculto, a

Ukrainiečių Bendruomenės choras smagiai sutraukė kelias dainas, o rusų pūčiamųjų orkestras nustebino, sugrojęs keletą žinomų polką!

Na, žinoma, ir „Kolorado vabalai“, apie kuriuos žmonės buvo tik kažką girdėję, sudrebino sceną. Nors pasirodymas prasidėjo 1:30 dienos ir truko vos 30 minučių, bet išjudino kol kas abejingai viską stebinčią publiką. Aikštėje iš kart pradėjo sukstis keliolika porų!

Šauniai publiką užėmė jaunas, bet jau žinomas solistas Robertas Kupstas. Smagios dainos ir „Retro“ šokių kolektyvas su savo įvairiaspalviais kostiumais toliau kaitino publiką.

Sekantis „vabalų spektaklis“ vyko jau 6-ą valandą vakare, tad šokėjų ir kartu dainuojančių jau buvo ženkliai daugiau! Netgi po mūsų, pasirodęs garsus Čikagos rokeris Povilas Strolia ir iš Havajų „rastamanas“ Hokshila, pavieniui scenoje nerado sau vietos. Vėliau šventės organizatoriai prisipažino, kad būtų buvę tiksliau sukeisti mūsų pasirodymus vietomis.

Rytojaus dieną trumpu koncertėliu atsiveikinom su svetingu LOS ANGELES, paspaudėme rankas naujiems draugams, padėkojome šiltai mus sutikusiam ir savo namuose priglaudusiam Kęstučiui Reivydai ir jo šeimai ir išskridome į šaltąjį Koloradą!

O jau po dviejų savaitių, nespėjus įsivažiuoti į darbus, gerai pailsėti, pakėlėm sparnus į šiltą, pilną gyvačių, aligatorių, ir ne tik – Orlando, FL. Ten vyko metinės Orlando Lietuvių Dienos. Ir nors Orlando Lietuvių Bendruomenė netgi mažesnė, nei Kolorado, šventė vėlgi sužavėjo dalyvių gausumu. Pirmą vakarą šventės svečiu buvo Gytis Paškevičius, kuris atliko dviejų dalių programą. Deja, kai publika įsišėlo ir pradėjo kartu dainuoti ir šokti, koncertas baigėsi. Tad liko daug nusivylusių!

Antrą šventės dieną taip pat vyko krepšinio turnyras, (ir vėl krepšinis!). Bet šventės „vinimi“ tapo 1000-io balionų paleidimas į dangų, primenant visiems apie Lietuvos Vardo tūkstantmetį. Beje, kokius 250 pripūčiau ir aš, kol Romas lakstė ir ieškojo trūkstamos aparatūros. Ne visur tinkamai pasirūpinama aparatūra net ir „Kolorado Vabalams“!

Na, o šeštadienio vakarą scenoje karaliavome mes. Nors dviejų dienų šventės publika buvo truputį išvargusi ir pradžioje vangiai trypčiojo šokių aikštelėje, vėliau vis tik išsijudino ir net po keturių valandų ir vos dviejų trumpų pertraukėlių, jokių būdų nenorėjo paleisti mūsų nuo scenos. O juk prieš tai tik vienas Alvydas – Orlando Lietuvių Bendruomenės pirmininkas buvo girdėjęs mus „gyvai“! Tad išsiskiriant nereikėjo prašyti pažado, kad kitais metais vėl pakviestų mus – patys užgarrantavo, kad mes tikrai vėl grosime !!!

Tad dabar, kada Kolorado valstijoje prasidėjo šaltasis sezonas, tikrai puiku nuvykti į ten, kur šilta ir kur nei iš šio nei iš to nuo garažo durų vos ne ant galvos tau nukrenta nuodinga Floridos gyvatė!

—Narimantas Gruzdis

well-known group on both sides of the Atlantic. Consequently the festival organizers had to scratch their heads in order to fill those vacant time slots. A Ukrainian Community choir sang several songs and a Russian wind ensemble wowed everyone with a few well-known polkas.

Naturally, the “Colorado Beetles,” well known to the audience, rocked the stage. Although our performance began at 1:30 PM and lasted only 30 minutes, it stirred the audience which had up until then looked on skeptically. Several couples started prancing immediately!

Robertas Kupstas, a young and already famous soloist, gallantly entertained the audience with fun songs as did the dance group, Retro, in their multicolored costumes.

The next “Beetles” performance was at 6:00 PM, so the number of those dancing and singing along had grown exponentially. Even the famous Chicago rocker, Povilas Strolia and Hawaiian rapper Hokshila felt out of place alone onstage. Later the organizers admitted that they should have had us follow those two performers.

The following day we bid farewell to Los Angeles after a brief concert. We shook hands with our new friends and thanked Kęstutis Reivydas and his family for putting us up and flew back to chilly Colorado.

Two weeks later, not even having had a chance to get back in the flow of work or take a rest, we spread our wings to warm Orlando, FL, full of not just snakes and alligators, where their Lithuanian Days took place. And although Orlando’s Lithuanian Community is even smaller than Colorado’s, once again we were amazed by the large turnout. The first evening’s guest was Gytis Paškevičius, who put on a two-part program. Unfortunately, by the time the audience had gotten into it and started singing and dancing, the program was over. There was disappointment galore!

The second day featured a basketball tournament (basketball yet again!) But the highlight of the festival was the release of 1000 balloons into the sky, reminding everyone of the 1000th anniversary of Lithuania’s name. By the way, I inflated some 250 balloons myself while Romas was running around looking for needed audio equipment. Amplifiers aren’t always readily available even for the “Colorado Beetles!”

Saturday evening we reigned onstage. Even though the two-day festival’s audience was a bit tired and initially stamped their feet in the dance area, eventually they became active and even after four hours and two short breaks, they refused to let us leave the stage. Prior to that, only Alvydas, the President of the Orlando LAC, had heard us in person! As we said our goodbyes, we didn’t have to ask for a promise to be invited for next year – they guaranteed that we’ll be performing again!

So now, when the weather starts turning cold in Colorado, it’s great to go to a place that’s warm, but where a poisonous Florida snake might drop from a garage door at any minute to nearly land on your head!

—Narimantas Gruzdis

Kūčios 2009 – Iš Vilniaus į New Yorką į Kolorado

Valytojos tik ką išėjo ir visas namas blizga. Visos trys katės sušukuotos ir ramiai tupi nenorėdamos niekam užkliūti. Kūčių stalas padengtas, krosnis karšta ir šalti patiekalai išdėlioti ant lėkščių. Kolorado dangus įprastai mėlynas ir apie 18 val. tikimės pamatyti pirmą žvaigždę Tai bus „pusiau tradicinės“ Kūčios, nes, kai mano močiutė emigravo iš Vilniaus į New Yorką XX-tojo amžiaus pradžioje, ji tarė, „Aš dabar esu amerikietė ir noriu viską išmokti apie savo naują tėvynę.“

Kadangi mano šeimyna yra išsisklaidžiusi, mes dalinamės šią Kūčių vakarienę su dviem nelietuvių porom (mūsų kaimynais), kurios taip dalinosi savo papročiais su mumis. Viena pora pasikvietė mus į savo namus kad padėtume papuošti didžiulę Kalėdų eglutę ir paragauti aštraus Teksaso raudono „chili.“ Kita pora suruošė tradicinį filipinietišką bufetą, kad kartu atšvęsti ir savo dukters pirmąjį gimtadienį. Abi poros rodė susidomėjimą mūsų lietuviškais kalėdiniais papročiais bei tradicijomis. Mes tebeturime giminių Kaune, ir aš pasitariau su mano pusbroliu Andriumi apie jų Kūčių tradicijas, kurių pasistengsiu laikytis.

Mes pradėsime Kūčias sukalbėdami maldą, lauždami tradicinius kalėdaičius ir išgerdami tostą už Kristų su vynu arba spanguolių sultimi. Mano tėvas ir abu seneliai labai didžiavosi savo namuose pagamintu vynu, ir kadangi Kristus gėrė vyną kai Jis laužė duoną su savo apaštalais, mūsų vyresnieji vyrai manė, kad mes turėtume daryti taip pat. Taigi, vynas (o ne degtinė) visuomet buvo dalis mūsų šeimos Kūčių vakarienės. Tuoj bus uždegtos dvi žvakės kambaryje, kur bus išdėliotas maistas. Jos bus paliktos degti per visą vakarienę minint du šeimos narius, kurie mirė paskutiniaisiais metais. Bus dvylika karštų bei šaltų žuvies ir daržovių patiekalų išdėstyti bufeto stiliumi, nes mano namas yra mažas ir valgomojo stalas negali sutalpinti dvylikos patiekalų iš karto.

Mano ankstyviausi Kūčių prisiminimai buvo dar prieš man pradėdant pradžios mokyklą, kai teko daug laiko praleisti su mano močiute iš mamos pusės. Visa mūsų giminė gyveno New Yorke, tad, kai močiutė ruošdavo Kūčias, buvo tikra šventė. Visą dieną praleisdavome virtuvėje gamindami kūčiukus, valydami ir voliodami į trupinius stintas ir plekšnes, košdami per marlę virtas spanguoles kisielius darymui ir atlikdami kitus virtuvinius darbus. Ar tai ne lietuviška!? Na, ne visai... Močiutė gamindavo puikų ūkininko sūrį, ir jis buvo padedamas ant stalo kartu su silkėm. Ji prisiminė savo motiną visada gaminčią Kūčių košę, kurios niekas nemėgdavo, ir ji galų gale visada būdavo sušeriama gyvuliams.

Kai močiutė persikėlė į New Yorką, ji gavo darbą „Rector“ – prancūzų restorane Manhattane. Ji ten taip pat turėjo daug įvairių tautybių kaimynų. Iš jų ji išmoko kelias kitas tradicijas pvz. kepti kalėdinius pyragėlius. Mes taip pat visad turėdavome gėles ant stalo. Kūčių dieną, kartu su tradiciniais raugintais kopūstais, bulvėmis, agurkais ir šakninėm daržovėm, močiutė ruošdavo ir penkias rūšis žuvies bei nupirktas turguje šviežiausiai atrodančias daržoves. Mano pusbrolis iš Kauno sakė, kad ant stalo taip pat dažnai būna ir vaisių kompotas. Draugai iš Floridos visuomet mums atsiųsdavo dėžę citrusinių vaisių, nuskintų nuo savo medžių, ir tėvas iš jų pagamindavo kompotą su medumi pirmajam patiekalui. Tėvas augino bites, ir vietoje tradicinio aguonpienio, jis primygtinai reikalavdavo kartu su kūčiukais paduoti jo koptą medų. Jeigu jūs manote, kad tradicinės Kūčios yra sudėtingos paruošti, nieko nesate matę panašaus į Močiutės bakchanališkas šventes!

Kūčios 2009 – From Vilnius to New York to Colorado

The cleaning girls have just left, and the house is sparkling. The three cats are brushed and are staying out of trouble. The Kūčios table is set, the oven is hot, and the antipasto and cold fish dishes are plated. The Colorado skies are their usual clear blue, and we expect to see the first star around 6 PM. This will be a “semi-traditional” Kūčios, because when my grandmother (Nana) emigrated from Vilnius to New York at the turn of the 20th Century, she said “I am an American now, and I want to learn everything about my new homeland.”

Since my family is scattered, we are sharing this Christmas Eve dinner with two other non-Lithuanian couples (our neighbors) who have shared their own customs with us. One couple invited us over to their house to help decorate a huge Christmas tree and eat spicy Texas red chili. The other couple hosted a traditional Filipino buffet to celebrate their daughter's first birthday. Both couples were interested in learning about my Lithuanian Christmas customs and traditions. We still have relatives in Kaunas, and I consulted with my cousin Andrius about their Kūčios traditions, which I will try to follow.

We will start Kūčios by saying a blessing, breaking the traditional Christmas wafers (kalėdaičiai), and drinking a toast to the Christ Child with wine or cranberry juice. My dad and both of my grandfathers were very proud of their homemade wine, and since Jesus Christ drank wine when He broke bread with his disciples, our male elders felt that we ought to do likewise. So wine (not hard liquor) has always been part of our family Kūčios dinner. Two candles will be lit on the buffet where the food will be served. They will remain lit throughout the meal in memory of two family members who died during the past year. The meal will consist of 12 hot and cold fish and vegetable dishes served buffet style, because my townhome is small and the dining room table cannot hold 12 dishes at once.

My earliest memories of Kūčios were before I even went to elementary school, when I spent a lot of time with my maternal grandmother (Nana). All of our relatives lived in New York, so when Nana hosted Kūčios, it was truly a festive occasion. We spent the day in the kitchen making šližikai from scratch, cleaning and breeding smelts and flounder, straining cooked cranberries through cheesecloth to make kisielius, and doing other kitchen chores. Sounds Lithuanian, no? Well, not totally. Nana used to make wonderful farmer cheese, and that went on the table along with the pickled herring. She remembered her own mother making the Kūčios porridge, but nobody liked it, so it was eventually fed to the animals.

When Nana moved to New York, she got a job at Rector's French Restaurant in Manhattan. She also had a lot of neighbors of various nationalities, so she learned about some of their traditions as well, such as baking Christmas cookies. We also had flowers on the table. Nana served 5 kinds of fish and whatever vegetables looked fresh in the market on Christmas Eve, along with the traditional sauerkraut, potatoes, pickles, and root vegetables. My cousin in Kaunas said that they usually serve a fruit compote. Friends from Florida always sent us a crate of citrus fruit picked from their own trees, so Dad used to make a citrus fruit compote with honey for the first course. Dad raised bees, and instead of the traditional poppy seed milk, he insisted on serving his honey with

Po 1950 metų visi mano tėvai, tetos ir dėdės išsikėlė į Long Island, ir tos didelės šeimos šventės tapo vien praeitimi. Mama ir Tėtis Kūčias švęsavo mūsų namuose Garden City mieste, o mano seneliai, dėdės bei tetos, pusbroliai bei pusseserės buvo tik garbės svečiai, o ne virtuvėje plušantys virėjai. Be tų 12 Kūčių stalui skirtų patiekalų, mama užsispirdavo paruošti ir septynias žuvų rūšis bei keletą skirtingų marinuotų daržovių – taip, kaip jos draugė italė. Tėčiui patikdavo Niujorko deli maistas, tai prie šaltos žuvies patiekalo mes pridėdavome šviežių kopūstų bei bulvių mišrainių. Mama jau nebeorėdavo spausti spanguolių kisieliui, todėl vietoje kisieliaus iš žele ji darydavo danišką desertą, kuris mums labai nepatikdavo. Pagaliau aš pabandžiau spanguolių „Jell-O“ su šviežiais virtom spanguolėm ir mušta gretinėle – tai visiems patiko. Mes vis dar kepdavom kūčiukus ir kalėdinius pyragėlius, ir Tėtis kepdavo žuvis.

Mano kartai užaugus, baigus universitetus ir išsikėlus į naujus namus, kurie yra abiejose Žemyno pakrantėse, Kūčias švęsti su šeima tekdavo skristi lėktuvu. Sniego kiekis dažniausiai nusprendavo, kuriuos giminaičius lankysime tais metais. Kai oro uostuose žmonių padaugėjo, mes nutarėme savo giminaičius lankyti vasaros metu, kai lauke šilta ir gražu. Dabar aš esu čia, Kolorado snieguotame gruodyje, toli toli nuo abiejų vandenynų pakrančių, kuriose netrūksta šviežios žuvies parduotuvių ir pasiilgusi savo šeimos tradicinių Kūčių. Ir paklausiau savęs: „O kodėl nepasikviesti kaimynų ir su jais nepasidalinus savo tradicijomis?“ Taip ir padariau. Pridėjau dar ir savo kulinariinių niuansų (užtat ir vadinu pusiau tradicinėm Kūčiom). Tradicijos keičiasi su laiku ir sąlygomis.

Ant baltos drobinės staltiesės paberta žiupsnelis šieno, o jame – kalėdaičiai. Stalas paserviruotas mano geriausiais porceliano indais, sidabru ir krištolu. Tik nėra kur nusipirkti tų stintų ir nėra laiko kepti kūčiukų, nes virtuvėje esu viena... Aš nepriklausau katalikų bažnyčiai, užtat užsakau kalėdaičius iš pranciškonų kunigų Pulaski, Wisconsin. Vietoje kūčiukų, iškepsiu pūsmėnūlio formos bandelių. Mano sesuo atsiuntė rankomis pagamintų kalėdinių pyragėlių iš ponios Hain moraviškos kepyklos North Carolinos valstijoje. Gerai, kad mano draugas gerai moka kepti ant grilio – pagrindiniam patiekalui iškeps didelę lašišos filę ant storos kedro lentos. Kai prie keptų šakninių daržovių pridėsiu „Herbes de Provence“, pasijaus truputis ir močiutės prancūzų virtvės įtakos. Lėkštė alyvų ir artišokų širdimis bus kaip ir močiutės kaimynės italės pagerbimui (jos abi dalindavosi mėgiamiausias receptais). Putojantis vynas bus iš Napa Valley vyninės, kadangi niekas mano šeimoje jau nebegamina vyno. Tačiau vistiek bus Kūčios ir mes visi dalinsimės kalėdaičiais ir lauksime Kalėdų.

Štai valgijaraštis su šaltais, karštais patiekalais ir desertu – 12 patiekalų 12 apaštalų.

1. Sūdytos silkės – vyno padaže, grietinė ir svogūnų padažas
2. Krevečių užkanda
3. Brie (minkštas prancūziškas) sūris, rūkyta lašiša bei upėtakis, įvairiausi agurkai bei alyvos
4. Vaisių kompotas su Kolorado medumi
5. Kepti menkės gabaliukai su azietišku padažu
6. ant storos kedro lentos kepta lašiša, pateikiama su citrininiu padažu
7. Šviežios keptos pūsmėnūlio formos bandeles
8. bulvių košė su česnaku ir žaliais svogūnais
9. Rauginti kopūstai

the šližikai. If you think a traditional Kūčios is complicated, you haven't seen anything like Nana's Bacchanalian feasts!

Then in the 1950s, my parents, aunts, and uncles all moved to Long Island, and those big family festivals became a thing of the past. Mom and Dad celebrated Kūčios in our home in Garden City, and my grandparents and occasional uncles, aunts, and cousins were honored guests rather than busy cooks. Besides the 12 Kūčios dishes, Mom insisted on serving 7 kinds of fish and several kinds of marinated vegetables, just like her Italian lady friend. Dad liked New York deli food, so we added cole slaw and potato salad to the cold fish course. Mom wasn't about to squeeze cooked cranberries and make kisielius from scratch, so she substituted Jello Danish Dessert, which we abhorred. I finally tried a cranberry Jell-O mold with fresh stewed cranberries, topped with whipped cream, and everyone liked it. We still baked šližikai and Christmas cookies, and Dad fried the fish.

As my generation grew up, went to college, and moved to new homes from coast to coast, Kūčios with family meant catching a plane, hoping that the snow wouldn't be too bad, and choosing which relative to visit. Airports got busier, and finally we all decided to visit each other in the summertime when the weather was nice. So, here I was, living in Colorado in a snowy December, thousands of miles away from any seacoast with fresh fish markets, missing my family's traditional Kūčios. I said to myself, "Why not invite my neighbors and share my traditions with them?" I also added some touches of my own, which is why I call it a semi-traditional Kūčios. Traditions change with time and circumstances.

My table has the kalėdaičiai on a bed of straw lying on a white linen tablecloth. The table is set with my best china, silverware and crystal, but there is no place to buy smelts and no time to bake šližikai when I am the only person in the kitchen. I don't belong to a Catholic Church, so I order my kalėdaičiai from the Franciscan Fathers in Pulaski, Wisconsin. Instead of šližikai, I'll bake crescent rolls. My sister sent me some handmade Christmas cookies from Mrs. Hain's Moravian bakery in North Carolina. Luckily, my boyfriend is terrific with a grill, so he will grill a big salmon fillet on a cedar plank for the main course. A bit of Nana's French restaurant training will creep in when I season the roasted root vegetables with Herbes de Provence. The antipasto plate with olives and artichoke hearts is a tribute to Nana's Italian next-door neighbor... they shared each other's favorite recipes. The sparkling wine comes from a Napa Valley winery, since nobody in my family makes wine any more. But it will still be Kūčios, and we will all share kalėdaičiai and welcome Christmas.

Here's the menu with the cold dishes, hot dishes, and dessert... 12 dishes for 12 Apostles.

1. pickled herring – wine sauce, sour cream and onion sauce
2. shrimp cocktail
3. antipasto – Brie cheese, smoked salmon and trout, assorted pickles and olives
4. fruit compote with Colorado honey
5. baked codfish "fingers" with Asian dipping sauce
6. grilled salmon on a cedar plank, served with lemon caper sauce
7. fresh baked crescent rolls
8. garlic mashed potatoes with green onions

10. troškinti svieste grybai
11. Gruzdintos šakninės daržovės su „Herbes de Provence“
12. Kisielius ir moraviški pyragėliai

—Lorraine Sherry (Sertvytis) Lorraine.sherry@comcast.net

9. sauerkraut
10. sautéed mushrooms in butter sauce
11. roasted root vegetables with Herbes de Provence
12. kisielius and handmade Moravian cookies

—Lorraine Sherry (Sertvytis) Lorraine.sherry@comcast.net

2009 Kalendorius		2009 Calendar	
Gruodžio 12	Kalėdinis Balius Time: 2:00 p.m. Location: Fraternal Order of Eagles Hall 1151 S Galena Street (west of Mississippi and Havana) Denver, CO 80247	December 12	Christmas Social Time: 2:00 p.m. Location: Fraternal Order of Eagles Hall 1151 S Galena Street (west of Mississippi and Havana) Denver, CO 80247

Dalyviai XIX-ame JAV Amerikos Lietuvių Bendruomenės Tarybos suvažiavime Denveryje 2009. IX 25-27 dienomis.
 Participants in the 19th symposium of the Board of Directors of the Lithuanian American Community held in Denver September 25-27, 2009.

FIRST CLASS

16733 E. Prentice Circle
 Centennial, CO 80015

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĖ - LIETUVIAIS NORIME IR BŪTI!

